

(ՄՁ. Թ. 230. նաև Պասնագիրք, էջ ԻԵ): 1701ին Պէյօղլուի մէջ Գաւազնագիրք փրս Մարտինուի գիրքը (ՅԱ. Թ. 17, էջ 18) զոր թարգմանած էր ներսէս Պաղոն լատիներէնէ ի հայ (Պասն. Հայ. Դար. էջ 120—21), նոյն թուականին կ'սկսի Ս. Յակոբի մէջ Բաղուածոյ Մեկն. Սաղմոսաց Տարեացոյնց գիրքը զոր 1702ին կը վերջացնէ ի Պոլիս (ՄՁ. Թ. 887). 1713ին Մաշոց մը (որ կը գտնուի այժմ փարիզի Ազգ. Մատենադարանին մէջ). 1719ին Պէյօղլուի մէջ Յովսէփոսի վասն Հրեից պատեազմի գիրքը. (Թարգմ. Լեհ. Ստ.ի). 1725ին կը մեկնի Հոովմ և կ'ընդօրինակէ Ստեփանոս Դաշտեցիին գործերը՝ որ են. Ա. Մախաղ փշրանաց. Բ. Կոջնակ ճշնասրտեան, Գ. Խընդիր ուղղութեան: Սարգիս վրդ. Եւզոկիացիին վրայ մանրամասն տեղեկու թիւաներ կը գտնուին (Կեան. Ա. էջ 64—77. CMA. էջ 31):

ՍՍՐԳԻՍ ՎՐԳ. ԵԻԴՈԿԻԱՅԻ.— Մբ. ն. Տրգրանակերտի 1756ին:

ՍՍՐԳԻՍ ՎՐԳ. ԵԻԴՈԿԻԱՅԻ.— Մբ. Չն. 1820ին. ՏՓ. 1843ին. ՏԹ. 1849ին. կը վախճանի 1849ին:

ՍՍՐԳԻՍ ՎՐԳ. ԹԷՔԻՐՏԱՂՅԻ.— Մբ. աշկ. Երուսաղէմի Ատոռածատուր պար.ի. ն. Քէֆէի 1659ին, նուիրակութեան արդեանց մէկ մասը իւրացնելուն համար 1663ին կը բանտարկուի Եղիազար կթղի թելագրանքովը. կ'ազատի բանտէն 1664ին. Պկ. (1664—65). Բ. անգամ (1667—70), (Չաւնջ. Գ. էջ 695—96 և 714—15), 1670ին կը վախճանի և կը թաղուի Էտիրնէ Գափուի գերեզմանատունը (Թծայ. էջ 44):

ՍՍՐԳԻՍ ՎՐԳ ԻԶՄԻՐՅԻ.— Մբ. (1799—1700) կը յիշատակուի Մինաս Ամեցեցիին Օրագրութեան մէջ:

ՍՍՐԳԻՍ ՎՐԳ. ԻՓԷԿՃԵԱՆ, ԹՕԳԱՏՅԻ.— Մբ. Չն. 1820ին, ՏԹ. կը վախճանի 1850ին:

ՍՍՐԳԻՍ ՎՐԳ. ԽԻԶԱՆՅԻ.— Մբ. ՏՅ. ուր յիշատակ ունի փոքր կանթեղ մը և մէկ քանի կրպակներ Ս. Յարութեան ճամբուն վրայ. (Արծրունեան, էջ 57). կը վախճանի 1847ին:

ՍՍՐԳԻՍ ՎՐԳ. ԿԵՍՍՐԱՅԻ.— Մբ. 1747ին ՏՅՊ. ըստ իր յիշատակարանին Ս. Յակոբի վանքին կը նուիրէ մարգարտագարդ պատկերով խաչ մը (Յուց. Պ.):